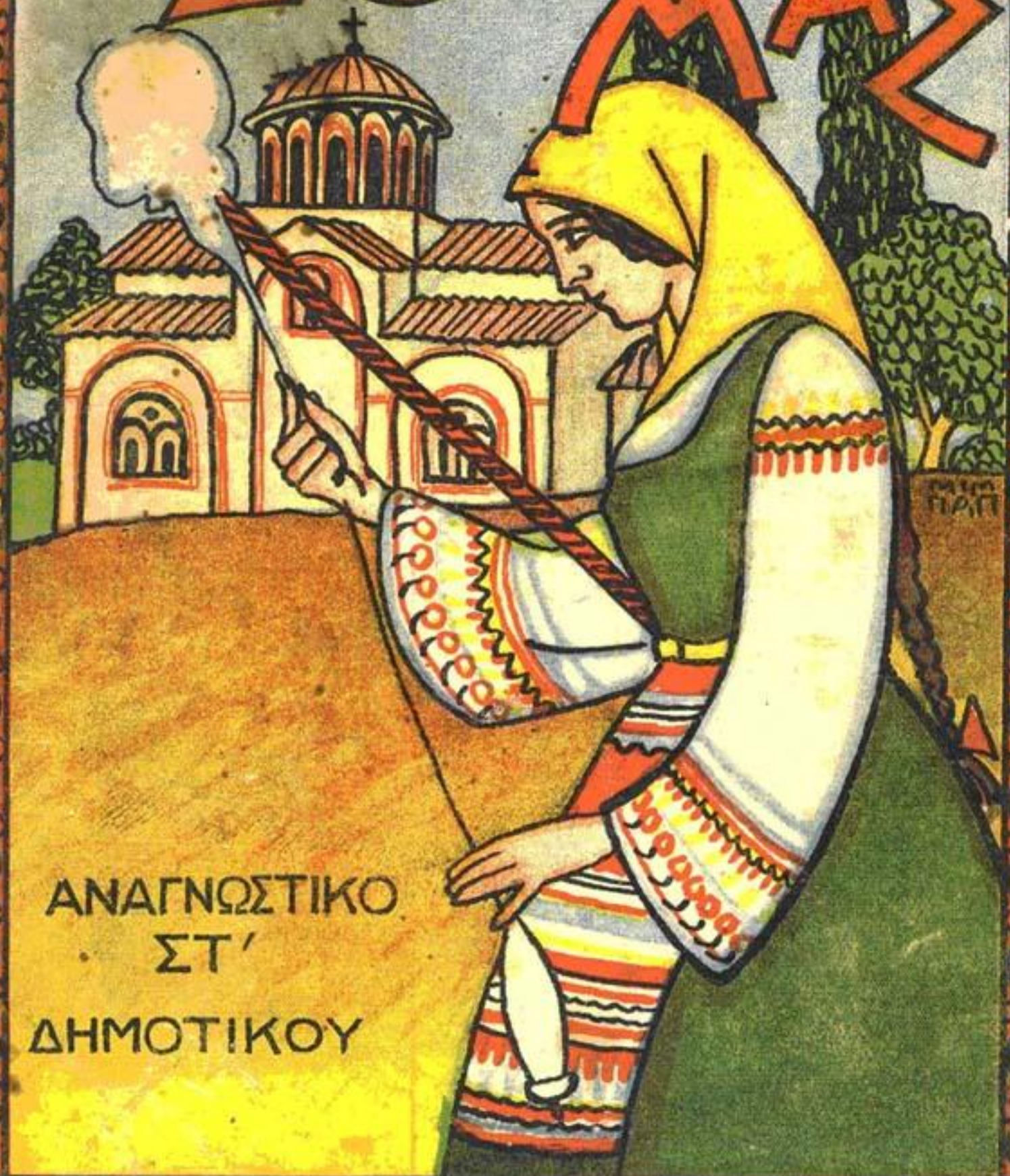

ΝΩΝΤΑ ΕΛΑΤΟΥ - Δ. ΒΟΥΤΥΡΑ

Η ΖΩΗ ΜΑΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟ
ΣΤ'
ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Ἡ νύχτα τῶν Χριστουγέννων.

Χριστούγεννα! Περίχαρα ἢ καμπάνα
κράζει, κι ἡ μάνα στὸ παιδί,
καὶ τὸ παιδί Χριστούγεννα! στὴ μάνα
κι ὁ κόσμος ὅλος τραγουδεῖ.

Κι ἡ νύχτα λάμπει ἀπὸ τὸ μάγο ἀστέρι
ὅπου τοὺς μάγους ὁδηγεῖ.
Τὸ ἐπουράνιο μυστικὸ τὸ ξέρει
καὶ χαίρεται οὐρανὸς καὶ γῆ.

.... Ἄλλ' ἓνα βογγητὸ βγαίνει ἀπ' τὴ θύρα
φτωχοῦ σπιτιοῦ Μέσ' στὴν καρδιά
μὲ τρώει Ὁ βόγγος ἔρχεται ἀπ' τὴ χήρα,
τὴ χήρα μὲ τὰ ὀχτῶ παιδιὰ!

Εἶναι γυμνή, παντέρημη, κι ἐκεῖνα
πεινοῦν καὶ τρέμουν τὰ φτωχά.
Δὲ νιώθ' ἢ μάνα τῆ δική της πεῖνα,
ἢ πεῖνα τους τὴν ξεψυχᾶ.

Ὁ πόνος τὴν καρδιά μου σκάφτει, ἢ λύπη
μὲ δάκρυα τὴν πλημμυρεῖ,
καὶ πιά δὲ φτάνουν ὡς τ' αὐτιά μου οἱ χτύποι
τῶν Χριστουγέννων γιορτεροί.

Ἐξαφνικὲς λαχτάρεις μὲ σπαράζουν,
ἄλλη καμπάνα ἐδῶ ἀντηχεῖ·
ἄχ! ἄλλοι χτύποι τῆς καρδιᾶς μου κρᾶζουν :
Κλαῖνε καὶ δέρνονται οἱ φτωχοί !

Ἀρρώστια, γύμνια, ὀρφάνια, πεῖνα, φτώχεια,
ὦ σεῖς, ποὺ σφίγγει ἢ συμφορά,
σὲ σιδερένια ἀρπάγια καὶ σὲ βρόχια,
μοῦ παίρνετε κάθε χαρά !

Θέλω νὰ φύγω ! πέρα σ' ἄλλους τόπους,
στὴ νύχτα τῆ μοναδική,
μακριὰ ἀπὸ τῆ βοῆ καὶ τοὺς ἀνθρώπους,
γιατ' εἶν' οἱ ἄνθρωποι κακοί.

Γιατὶ στὴν ὥρα τὴν εὐλογημένη
ὅπου γεννιέται ἓνας Θεός,
ποιὸς ξέρει! καταριέται καὶ πεθαίνει
γύρω μου ὀλόκληρος λαός.

Γιατί ὁ Χριστὸς νὰ καίγωνται γυρεύει
γι' αὐτὸν καρδιές, ὄχι κεριά,
καὶ μὲ σταυροὺς κανεῖς δὲν τὸν λατρεύει
καὶ γονατίσματα βαριά.

Γιατί λατρεύει τὸ Χριστό, ὅποιος δίνει
γιὰ τὴν πατρίδα τὴ ζωή,
ὅποιος τὸ γυμνωμένο κρυφοντύνει
καὶ τὸν φτωχὸ τὸν ἐλεεῖ.

“Ὅποιος τὴν ἀδικία κεραυνώνει,
καὶ ἀγνὸ τὸ μέτωπο κρατεῖ
κι ἔχει ὁδηγὸ τὴν καλωσύνη μόνη
κι ἔχει Θεὸ τὴν ἀρετή!

Θέλω νὰ φύγω πέρα σ' ἄλλους τόπους.
σὲ μιὰ ἄλλη γῆ πονετική
μακριὰ ἀπ' τὸν κόσμον αὐτὸ κι ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους
γιατ' εἶναι οἱ ἄνθρωποι κακοί.

Γιατ' εἶναι ὁ κόσμος ἄπονη ἐρημία,
ποὺ μαρτυρεῖουν οἱ φτωχοί,
Γιατί δὲν ἔχω δύναμη καμία
νὰ κάμω ἓναν εὐτυχῆ.